

(๙)

สารบัญ

	หน้า
ค่าดำเนินการ	(๙)
บทนำ	๑
บทที่ ๑ ไวยากรณ์ศิลปะไทย	๓
บทที่ ๒ ไวยากรณ์ต่างทุษฎี	๑๐
บทที่ ๓ การศึกษาภาษาไทยแบบเดิม	๑๑๖
๓.๑ ความนำ	๑๑๖
๓.๒ การศึกษาภาษาไทยแบบเดิม: ยุคแรก	๑๑๖
๓.๒.๑ จินดามณี ฉบับพระในราชบัล蒂	๑๑๖
๓.๒.๒ จินดามณี ฉบับพระเจ้าบรมโกศ	๑๑๗
๓.๒.๓ ประถม ก ก	๑๑๘
๓.๒.๔ ปฐมนิเทศ	๑๑๙
๓.๒.๕ จินดามณี ฉบับกรมหลวงวงศ์ราชนิกิพ	๑๒๐
๓.๒.๖ อักษรนิพิทธิ	๑๒๐
๓.๓ การศึกษาภาษาไทยแบบเดิม: ยุคที่สอง	๑๒๔
๓.๓.๑ แบบเรียนหลัก	๑๒๔
๓.๓.๒ แบบเรียนแม้ว	๑๒๕
๓.๓.๓ อักราภิสิทธิ์ วจิวิภาวดี วากยลัมพันธ์ และ ชั้นหลักฐาน	๑๒๕
๓.๔ สรุป	๑๒๕
บทที่ ๔ ไวยากรณ์ไทยแบบตั้งเดิม	๑๒๕
๔.๑ ความนำ	๑๒๕
๔.๒ ไวยากรณ์ตั้งเดิม	๑๒๕
๔.๓ ไวยากรณ์บาลี	๑๒๖

	หน้า
๔.๔ ก่อนจะดึงหอยตามไวยากรณ์	๘๖
๔.๕ หอยตามไวยากรณ์	๙๐
๔.๖ งานของนักภาษาศาสตร์ในเมือง	๙๖
๔.๗ สรุป	๑๐๔
บทที่ ๕ ไวยากรณ์ไทยแบบพวรรณนา	๑๐๘
๕.๑ ความน่า	๑๐๘
๕.๒ งานของแมรี ไฮส์ (Mary Haas)	๑๑๔
๕.๓ งานของนักภาษาศาสตร์คนอื่น ๆ	๑๑๖
๕.๔ สรุป	๑๑๘
บทที่ ๖ หอยตามไวยากรณ์	๑๒๖
๖.๑ ความน่า	๑๒๖
๖.๒ ลักษณะ	๑๒๘
๖.๒.๑ ลักษณะลักษณะ	๑๒๘
๖.๒.๒ วิธีประสมลักษณะ	๑๓๔
๖.๒.๓ ลักษณะการใช้ลักษณะ	๑๓๙
๖.๓ จังหวัด	๑๔๓
๖.๓.๑ ลักษณะคำ	๑๔๓
๖.๓.๒ ชนิดของคำ	๑๔๔
๖.๓.๒.๑ คำนาม	๑๔๔
๖.๓.๒.๒ คำสรรพนาม	๑๔๕
๖.๓.๒.๓ คำกริยา	๑๔๖
๖.๓.๒.๔ คำวิเศษณ์	๑๔๗
๖.๓.๒.๕ คำบุพบท	๑๔๘

(๑)

	หน้า
๖.๓.๒.๖ คำศัพท์งาน	๙๗
๖.๓.๒.๗ คำอุทาน	๙๐๐
๖.๓.๒.๘ ชนิดของคำนำเสียงด้วยเสียงสกุก	๙๐๐
๖.๓.๓ วิธีใช้ตัวอย่างคำ	๙๐๐
๖.๔ ภาษาญี่ปุ่นพื้นเมือง	๙๐๖
๖.๔.๑ คำอันบาก	๙๐๖
๖.๔.๒ ระบบภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น	๙๐๗
๖.๔.๓ เอกกรดภาษาญี่ปุ่น	๙๐๘
๖.๔.๔ อเนกกรดภาษาญี่ปุ่น	๙๑๑
๖.๔.๕ ลักษณะภาษาญี่ปุ่น	๙๑๓
๖.๔.๖ ประวัติภาษาญี่ปุ่น	๙๑๔
๖.๔.๗ บทเรียนที่ไม่เกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น	๙๑๕
๖.๔.๘ ข้อวินิจฉัยการสอนภาษาญี่ปุ่น	๙๑๕
๖.๔.๙ เครื่องหมายภาษาญี่ปุ่นในการเรียนภาษา	๙๑๖
๖.๔.๑๐ วิธีใช้ตัวอย่างคำสำหรับ	๙๑๖
๖.๔.๑๑ ให้การใน การเรียนภาษา	๙๑๖
๖.๕ สรุป	๙๑๖
บทที่ ๘ ลักษณะภาษาไทย	๙๒๓
๘.๑ ความน่า	๙๒๓
๘.๒ คำ	๙๒๓
๘.๒.๑ คำพยางค์เดียว	๙๒๖
๘.๒.๒ คำมากพยางค์	๙๒๖
๘.๓ ระบบเสียงของภาษาไทย	๙๒๗
๘.๓.๑ เสียงสรร	๙๒๗

(๔)

	หน้า
๙.๓.๒ เสียงพยัญชนะ	๑๓๐
๙.๓.๓ เสียงวรรณยุกต์	๑๓๕
๙.๓.๔ การลงเสียงเน้น	๑๓๖
๙.๔ ความหมายของคำ	๑๓๘
๙.๔.๑ ความหมายแม่	๑๓๙
๙.๔.๒ คำอุปมา	๑๔๗
๙.๔.๓ ความหมายสัมพันธ์กับเสียง	๑๕๐
๙.๕ การสร้างคำ	๑๕๐
๙.๕.๑ ขึ้นมาจากภาษาอื่น	๑๕๐
๙.๕.๒ สร้างขึ้นใหม่	๑๕๐
๙.๕.๓ เกิดขึ้นใหม่	๑๕๑
๙.๖ คำร้อง	๑๕๑
๙.๖.๑ คำร้องเพื่อความหมาย	๑๕๑
๙.๖.๒ คำร้องเพื่อเสียง	๑๕๑
๙.๗ คำร่า	๑๕๒
๙.๘ คำประสม	๑๕๒
๙.๙ คำเกิดใหม่	๑๕๒
๙.๑๐ ลักษณะประถมครองไทย	๑๕๒
๙.๑๐.๑ ประถมคำทั่ง	๑๕๒
๙.๑๐.๒ ประถมกรองร้องหรือลักษณะ	๑๕๒
๙.๑๐.๓ ประถมคำด้าน	๑๕๒
๙.๑๐.๔ ประถมคนออกเส่า	๑๕๒
๙.๑๑ การเรียงลำดับคำในประถม	๑๕๒

	หน้า
๑.๑๒ การเข้าแยกคำ	๑๔๖
๑.๑๒.๑ คำนาม	๑๔๖
๑.๑๒.๒ คำศัพท์นาม	๑๔๗
๑.๑๒.๓ คำกริยา	๑๔๘
๑.๑๒.๔ คำวิเศษณ์	๑๕๐
๑.๑๒.๕ คำบุราบท	๑๕๑
๑.๑๒.๖ คำเด่นช้าน	๑๕๒
๑.๑๒.๗ คำอุทาน	๑๕๓
๑.๑๒.๘ คำลักษณะนาม	๑๕๓
๑.๑๓ สรุป	๑๕๖
๑.๑๓.๑ เมืองต่าง	๑๕๖
๑.๑๓.๒ เมืองพยัญชนะ	๑๕๘
๑.๑๓.๓ เมืองวรรณยุกต์	๑๕๙
๑.๑๓.๔ คำและประไยก	๑๖๐
บทที่ ๔ ไวยากรณ์ไทยตามทฤษฎีโครงสร้าง	๑๖๑
๔.๑ ความนำ	๑๖๑
๔.๒ แผนผังโครงสร้างไวยากรณ์โครงสร้าง	๑๖๒
๔.๓ โครงสร้างของคำและประไยก	๑๖๓
๔.๓.๑ โครงสร้างของคำในภาษาไทย	๑๖๓
๔.๓.๒ โครงสร้างของประไยกในภาษาไทย	๑๖๔
๔.๔ ชนิดของประไยก	๑๖๕
๔.๔.๑ ประไยกเริ่ม	๑๖๕
๔.๔.๒ ประไยกไม่เริ่ม	๑๖๖

(b)

	หน้า
๔.๔.๓ ประযุกຄສາມັດ	๑๖๙
๔.๔.๔ ประযุกຮັບຮ້ອນ	๑๗๐
๔.๔.๕ ประຍົກຄລມ	๑๗๑
๔.๔.๖ ประຍົກເຮືອນ	๑๗๒
๔.๕ สັກສະນະຂອງປະໂຍກຄສາມັດ	๑๗๓
๔.๕.๑ การຈຳແນກປະບາຫາຮອງສ່ວນຮອງປະໂຍກ	๑๗๔
๔.๕.๒ การກຳທຳນັດສ່ວນມູຄສຽນຮອງປະໂຍກ	๑๗๕
๔.๕.๓ ຄຖຸປັກສະນະແລະຄວາມຕັ້ນກັນຮ້ອງ ສ່ວນມູຄສຽນ ພ.ຈັນດີ	๑๗๖
๔.๕.๔ ຄຖຸປັກສະນະໂຄຮສ້າງຮອງປະໂຍກຄສາມັດ ຈຶ່ງເປັນປະໂຍກເຮື່ອນ ແລະປະກອບດ້ວຍ ສ່ວນມູຄສຽນລ້ວນ ๆ	๑๗๗
๔.๕.๕ ສັກສະນະໂຄຮສ້າງຮອງປະໂຍກ	๑๗๘
๔.๕.๖ ສັກສະນະໂຄຮສ້າງຮອງປະໂຍກໃນເງິນ	๑๗๙
๔.๕.๗ ໂທຮອຮ້າງທີ່ປະກອບດ້ວຍສ່ວນແຮງເທົ່ານັ້ນ	๑๘๐
๔.๕.๘ ໂທຮອຮ້າງທີ່ປະກອບດ້ວຍສ່ວນດໍາອັງທ້າຍ	๑๘๑
๔.๖ ການຈຳແນກໜ່ວດຄໍາ	๑๘๒
๔.๖.๑ ການຈຳແນກຄໍາໄດ້ຍອດັບ "ຕໍ່າແໜ່ນ" ຮອງຄໍາ ເປັນແກ່ນ໌	๑๘๓
๔.๖.๑.๑ ໜ່ວຍຄໍາກໍານານ	๑๘๔
๔.๖.๑.๒ ໜ່ວຍຄໍາກວິຍາກອກຮຸນ	๑๘๖
๔.๖.๑.๓ ໜ່ວຍຄໍາກວິຍາສກຮຸນ	๑๘๖
๔.๖.๑.๔ ໜ່ວຍຄໍາກວິຍາວິກຮຸນ	๑๘๗

(๙)

	หน้า
๔.๖.๑.๕ หมวดคำศูนย์พื้นที่ หรือ คำกริยาของรูปอื่น	๑๗๘
๔.๖.๑.๖ หมวดคำชี้วันเด้งกริยา	๑๗๙
๔.๖.๑.๗ หมวดคำชี้วันหน้ากริยา	๑๘๐
๔.๖.๑.๘ หมวดคำปฎิเสธ	๑๘๑
๔.๖.๑.๙ หมวดคำหน้ากริยา	๑๘๒
๔.๖.๑.๑๐ หมวดคำหลังกริยา	๑๘๓
๔.๖.๑.๑๑ หมวดคำอย่างท้าย	๑๘๔
๔.๖.๑.๑๒ หมวดคำกริยาในเศษณ์	๑๘๕
๔.๖.๑.๑๓ หมวดคำที่เศษ	๑๘๖
๔.๖.๑.๑๔ หมวดคำสร้างนาม	๑๘๗
๔.๖.๑.๑๕ หมวดคำลักษณะนาม	๑๘๘
๔.๖.๑.๑๖ หมวดคำจำนวนนับ	๑๘๙
๔.๖.๑.๑๗ หมวดคำจำนวนที่	๑๙๐
๔.๖.๑.๑๘ หมวดคำหน้าจำนวน	๑๙๑
๔.๖.๑.๑๙ หมวดคำหลังจำนวน	๑๙๑
๔.๖.๑.๒๐ หมวดคำบอกกำหนดเดือนครึ่งเดือน และเสียงจัตวา	๑๙๒
๔.๖.๑.๒๑ หมวดคำบอกกำหนดเดือนไทย	๑๙๓
๔.๖.๑.๒๒ หมวดคำบอกเวลาประมาณที่ ๑	๑๙๔
๔.๖.๑.๒๓ หมวดคำบอกเวลาประมาณที่ ๒	๑๙๔
๔.๖.๑.๒๔ หมวดคำบุพนบท	๑๙๕
๔.๖.๑.๒๕ หมวดคำเรื่องนาม	๑๙๕
๔.๖.๑.๒๖ หมวดคำเรื่องของภาษา	๑๙๖

	หน้า
๔.๖.๒ การจำแนกคำโดยอาศัย "หน้าที่" ของคำ เป็นเกณฑ์	๑๘๓
๔.๖.๒.๑ คำเหล็ก	๑๘๔
๔.๖.๒.๒ คำไวยากรณ์	๑๘๕
๔.๗ คำที่	๑๘๕
๔.๗.๑ คำจำกัดความของว่าดี	๑๘๕
๔.๗.๒ ชนิดของว่าดี	๑๘๖
๔.๗.๓ โครงสร้างของนามว่าดี	๑๘๗
๔.๗.๔ โครงสร้างของกริยาดี	๑๘๘
๔.๗.๕ ของคือประกอบของพิเศษดี	๑๘๙
๔.๗.๖ ของคือประกอบของส่วนดี	๑๙๐
๔.๗.๗ ของคือประกอบของกារดี	๑๙๐
๔.๘ อนุพากษ์	๑๙๐
๔.๘.๑ คำจำกัดความของอนุพากษ์	๑๙๐
๔.๘.๒ ชนิดและหน้าที่ของอนุพากษ์	๑๙๐
๔.๘.๓ อนุพากษ์อาจจะมีลักษณะที่เหมือนหรือ แตกต่างกันในเรื่องของคำเชื่อม	๑๙๐
๔.๘.๔ ชนิดและคำแนะนำของคำเชื่อมของอนุพากษ์	๑๙๐
๔.๘.๕ ส่วนประกอบของคำเชื่อม	๑๙๑
๔.๘.๖ หน้าที่ของคำเชื่อม	๑๙๑
๔.๙ ระบบเสียง	๑๙๒
๔.๙.๑ เสียง	๑๙๒
๔.๙.๒ เสียงสะท้อน	๑๙๒

(๙)

	หน้า
๔.๘.๓ เสียงสรระในภาษาไทย	๑๗๕
๔.๘.๔ เสียงพยัญชนะ	๑๗๖
๔.๘.๕ เสียงพยัญชนะไทย	๑๗๗
๔.๘.๖ เสียงวรรณยุกติ	๑๘๐
๔.๘.๗ เสียงวรรณยุกติไทย	๑๘๐
๔.๘.๘ ระบบเสียง	๑๘๘
๔.๘.๙ หน่วยเสียงพยัญชนะ	๑๙๖
๔.๘.๑๐ หน่วยเสียงสรระ	๑๙๖
๔.๘.๑๑ หน่วยเสียงวรรณยุกติ	๑๙๗
๔.๘.๑๒ การลงเสียงหนัก-เบา	๑๙๗
๔.๙ ศรีป	๒๐๔
๔.๙.๑ เสียงศรีป	๒๐๔
๔.๙.๒ เสียงพยัญชนะ	๒๐๕
๔.๙.๓ เสียงวรรณยุกติ	๒๐๕
๔.๙.๔ คำและประเพณี	๒๐๕
บทที่ ๘ ไวยากรณ์ไทยตามทฤษฎีปริวรรต	๒๐๖
๘.๑ ความน่า	๒๐๖
๘.๒ แนวคิดของไวยากรณ์ปริวรรต	๒๐๘
๘.๓ เสียงพยัญชนะไทย	๒๐๘
๘.๔ เสียงสรระไทย	๒๑๐
๘.๔.๑ สรระเดียว	๒๑๐
๘.๔.๒ สรระประสม	๒๑๑
๘.๔.๓ เสียงวรรณยุกติไทย	๒๑๒

	หน้า
๙.๖ แนวคิดเดียวกับไวยากรณ์	๒๐๓
๙.๗ โครงสร้างทางไวยากรณ์	๒๐๔
๙.๗.๑ โครงสร้างแบบขยาย	๒๐๕
๙.๗.๒ โครงสร้างแบบแยก	๒๐๖
๙.๗.๓ โครงสร้างแบบเชื่อม	๒๐๖
๙.๗.๓.๑ โครงสร้างแบบเชื่อมและ/หรือ	๒๐๗
๙.๗.๓.๒ โครงสร้างแบบเชื่อมอนุกรม	๒๐๘
๙.๗.๔ โครงสร้างแบบขั้น	๒๐๙
๙.๘ ประนามของคำ	๒๑๔
๙.๘.๑ นาม	๒๑๕
๙.๘.๑.๑ ลักษณะนาม	๒๑๕
๙.๘.๑.๒ วิลักษณ์นาม	๒๑๖
๙.๘.๑.๓ ลักษณะนาม	๒๑๖
๙.๘.๑.๔ ลักษณะนาม	๒๑๖
๙.๘.๑.๕ ลักษณะคำศัพท์ชื่อร่องนาม	๒๑๖
๙.๘.๒ กิริยา	๒๑๖
๙.๘.๒.๑ ศูนย์กิริยา	๒๑๖
๙.๘.๒.๒ ลักษณะกิริยา	๒๑๖
๙.๘.๒.๓ ภูมิกิริยา	๒๑๖
๙.๘.๒.๔ วิถีควรดอกิริยา	๒๑๖
๙.๘.๒.๕ ลักษณะกิริยา	๒๑๖
๙.๘.๒.๖ ประโยชน์กิริยา	๒๑๖
๙.๘.๒.๗ ลักษณะกิริยา	๒๑๖

	หน้า
๙.๔.๒.๘ ถกกรานกิริยา	๒๐๓
๙.๔.๒.๙ วิเศษณกิริยา	๒๐๓
๙.๔.๒.๑๐ กิริยานุเคราะห์	๒๐๓
๙.๔.๓ วิเศษณ	๒๐๓
๙.๔.๓.๑ สามัญบุคคลกิริยา	๒๐๓
๙.๔.๓.๒ วิเศษณนำหัวน้ำกิริยา	๒๐๓
๙.๔.๓.๓ วิเศษณตัวของครัวเรือนวิเศษณกิริยา	๒๐๓
๙.๔.๓.๔ วิเศษณตัวของครัวเรือนที่อยู่ข้างต้นของค่า	๒๐๖
๙.๔.๔ ลั้งเขย่า	๒๐๖
๙.๔.๔.๑ ลั้งเขย่าแสดงจิตใจความ	๒๐๖
๙.๔.๔.๒ ลั้งเขย่าแสดงจิตใจความเฉพาะ	๒๐๖
๙.๔.๔.๓ ลั้งเขย่าแสดงจิตใจความโดยประมาน	๒๐๖
๙.๔.๔.๔ ลั้งเขย่าแสดงจิตใจด้วยที่	๒๐๖
๙.๔.๕ นิยมลักษณ์	๒๐๗
๙.๔.๖ ปฏิเสธ	๒๐๘
๙.๔.๖.๑ ปฏิเสธทั่วไป	๒๐๘
๙.๔.๖.๒ คำสั่งปฏิเสธ	๒๐๘
๙.๔.๖.๓ ปฏิเสธโดยปราศจาก ไม	๒๐๘
๙.๔.๖.๔ เป้า ให้เป็นปฏิเสธ	๒๐๘
๙.๔.๖.๕ บี ปฏิเสธในภาษาอื่นและวรรณคดี	๒๐๘
๙.๔.๖.๖ มิ มิใช่ มิได้ หมายมิได้	๒๐๘
๙.๔.๖.๗ หาได...ไม หา...ไม หาได...ไม	๒๐๘
๙.๔.๖.๘ ไม ซึ่งยกเว้น	๒๐๘

	หน้า
๙.๔.๘ คำปดุจชาและคำกังชา	๒๔๐
๙.๔.๙.๑ คำปดุจชา	๒๔๐
๙.๔.๙.๒ คำกังชา	๒๔๐
๙.๔.๔ คำท้ายประไยค	๒๔๑
๙.๔.๔.๑ คำท้ายประไยค	๒๔๑
๙.๔.๔.๒ คำลงท้าย	๒๔๑
๙.๔.๕ สันธาน	๒๔๒
๙.๔.๕.๑ สันธานที่อยู่ระหว่างคำ ระหว่างคำกับเสียง ๒๔๒ ระหว่างเสียง และระหว่างประไยค	
๙.๔.๕.๒ สันธานที่ปรากฏนำหน้ากริยาด้วยเสียงใน ประไยคตาม	๒๔๒
๙.๔.๕.๓ สันธานที่ปรากฏนำประไยคนำ	๒๔๒
๙.๔.๕.๔ สันธานควบคุมกับระหว่างสันธานที่ ๒๔๒ ปรากฏนำประไยคนำกับสันธานที่ ปรากฏนำหน้ากริยาในประไยคตาม	
๙.๔.๕.๕ สันธานควบคุมกับปรากฏนำนามของคำ หรือกริยาสองคำ	๒๔๒
๙.๔.๕.๖ สันธานควบคุมกับตัวท้ายประไยคนำและ นำหน้ากริยาด้วยเสียงในประไยคตาม	๒๔๒
๙.๔.๕.๗ สันธานควบคุมกับตัวท้ายในประไยค หรือท้ายประไยค	๒๔๒
๙.๔.๕.๘ สันธานชื่น	๒๔๒
๙.๔.๑๐ อุทานและอาลปนา	๒๔๒

	หน้า
๙.๔.๔.๔ ลิ้นภาษาอื่น	๒๖๕
๙.๔.๑๐.๒ ชาติปั่นจะ	๒๖๖
๙.๔ โครงสร้างของคำในภาษาไทย	๒๖๗
๙.๔.๑ หน่วยคำพื้นฐาน	๒๖๗
๙.๔.๑.๑ หน่วยคำพื้นฐานในภาษาไทย	๒๖๘
๙.๔.๑.๒ หน่วยคำพื้นฐานจากภาษาเขมร	๒๖๙
๙.๔.๑.๓ หน่วยคำพื้นฐานจากภาษาบาลีสันสกฤต	๒๗๐
๙.๔.๒ หน่วยคำมูด	๒๗๑
๙.๔.๓ คำประสาน	๒๗๒
๙.๔.๓.๑ คำประสานแท้	๒๗๒
๙.๔.๓.๒ คำประสานที่ยืน	๒๗๓
๙.๔.๓.๓ คำประสานเสริม	๒๗๓
๙.๔.๔ คำประสม	๒๗๔
๙.๔.๔.๑ นามประสม	๒๗๔
๙.๔.๔.๒ กิริยาประสม	๒๗๕
๙.๔.๕ คำสมการ	๒๗๖
๙.๔.๕.๑ คำสมการแสดงออก	๒๗๖
๙.๔.๕.๒ คำสมการแสดงเรื่อง	๒๗๗
๙.๔.๖ การรวมคำเป็นวงค์ในภาษาไทย	๒๗๘
๙.๔.๖.๑ นามวត្ត	๒๗๘
๙.๔.๖.๒ กิริยาวត្ត	๒๗๙
๙.๕๐ กลไกในภาษาริเคราะห์ภาษาไทย	๒๘๐
๙.๕๑ สรุป	๒๘๐

บทที่ ๙๐ บทสุป

๙๐.๑ ศิวนาน៍

๙๐.๒ ទីនិត្យទីនាំនៃការបែងការបណ្តុះបណ្តាល

៩.១. អេឡិចត្រូនិក

៩០.២.១ ភូមិ

អង្គភាព

៩០.២.២ ឃុំ

អង្គភាព

៩០.២.៣ ឃុំ

អង្គភាព

៩០.២.៤ ឃុំ

អង្គភាព

៩០.២.៥ ឯុទ្ធម៌ (គុណភាពទីនិត្យទីនាំនៃការវិទ្យាវិទ្យាសាស្ត្រ)

អង្គភាព

៩០.២.៦ សិរីរាយការ

អង្គភាព

៩០.២.៧ សិនខាន

អង្គភាព

៩០.២.៨ ឱុពាក្យ

អង្គភាព

៩០.៣ អេឡិចត្រូនិកឱយិនការបែងការបណ្តុះបណ្តាល

អង្គភាព

៩០.៣.១ ដើរឃួលឯក្រាមនៃក្រុងក្រុង

អង្គភាព

៩០.៣.២ ដើរឃួលឯក្រាមនៃក្រុងក្រុង

អង្គភាព

៩០.៣.៣ ដើរឃួលឯក្រាមនៃក្រុងក្រុងក្រុង

អង្គភាព

៩០.៣.៤ ទីនិត្យទីនាំ

អង្គភាព

៩០.៣.៥.១ កំណាន

អង្គភាព

៩០.៣.៥.២ កំសរុបការ

អង្គភាព

៩០.៣.៥.៣ កំកិរិយា

អង្គភាព

៩០.៣.៥.៤ កំវិទេស្ស

អង្គភាព

៩០.៣.៥.៥ កំបុុបុប

អង្គភាព

៩០.៣.៥.៦ កំតីនខាន

អង្គភាព

(๙๙)

	หน้า
๑๐.๓.๔.๔ คำถูกาน	๒๖๙
๑๐.๔ การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทยในปัจจุบัน	๒๗๐
๑๐.๕ สรุป	๒๗๑
บรรณานุกรม	๒๗๕
ภาคผนวก ๑ นามานุกรมและอิบยาศพท์	๒๗๖
ภาคผนวก ๒ ประมวลศพท์	๓๐๖
ภาคผนวก ๓ การเปรียบเทียบ ระหว่างภาษาและชนิดคำ	๓๐๘
ด้าน	๓๓๓